

כי בשבט התשי"ע
1.4.2010

לכבוד
שר הבריאות

**דיון וחשבון למי סעיף 44 למקודות הרופאים [נוסח חדש],
התשל"ז - 1976**

בענין:

ד"ר בעז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות באמצעות באת כוח,
טח"ד שרה שר-לב מלשכת היעוץ המשפטי, משרד התובע הראשי משרד
הבריאות, ירושלים

תקובל

- נבד -

ד"ר יעקב טרוב, רמט פורשה, בל רשיון [REDACTED] ובעל תוד מומחה
ברמאה מימית ורמאה דרמפה ע"י ביכ טח"ד נבות תל-צור ואריאל כפרי

תקבל

1. תקבלנה -

ד"ר בעז לב המשנה למנחל הכללי של המשרד הבריאות חגיש, ביום 28.12.2009, כנגד
הנקבל קובלנה, על כי הנקבל חורשע בעבירה של קבלת שוחד למי סעיף 290(א) לחוק
התשל"ז-1977 שהינה בגדר עבירה פלילית כאמור בסעיף 5(א1) למקודות הרופאים
[נוסח חדש], התשל"ז - 1976 (לחק - המקודה).

2. הועדה -

שר הבריאות מינה ארבעה תח"מ, להיות הנה שיהיו בקובלנה (להלן - הוועדה). הוועדה
קיימה דיון בקובלנה ביום 16.1.2010 בנוכחות עו"ד שרה שר-לב, ביכ הקובל, הנקבל ובאי
כוח עו"ד נבות תל-צור ואריאל כפרי.

4.1.5 יסוד מחותי במערכת הבריאות הציבורי, הוא מתן שירות שיומוני לכל פרט בחברה. השמירה על ארון הציבור במערכת הבריאות הציבורית, מחייבת העברת מסר ברור לנקבל עצמו, לציבור הרופאים ולכלל הציבור, שקבלת תשלום, בתמורה למתן טיפול מועדף, פסולה על פניה.

בית משפט השלום, התייחס לחומרה שבה יש לראות מתן שוחד, במסגרת הרפואה הציבורית, בגור הדין, כמו גם לכך שמתן שוחד לשם קידום וטיפול בחולה מסויים, בלא שתהא לכך הצדקה רפואית, גורע מזכויותיו של חולה אחר.

4.1.6 בקביעת אמצעי המשמעת הראוי, בנסיבות הענין, יש לתת את הדעת לצורך בהעברת מסר נכון לציבור הרופאים ולציבור בכלל, כמו גם לנקבל עצמו. ב"כ חקובל גם הפנתה לאמור בגור הדין, כי דווקא לאור מעמדו של חקובל כרופא בכיר במערכת הבריאות הציבורית, לא ניתן לעבור לסדר חיסם על כשלונו, בלא עשייה משמעותית; וכי גישה מקלה בעונשו של חקובל, תאפשר אמנם את חזרתו לעסוק ברפואה ואולי גם לתפקידו הקודם ובכך גם לסייע לחולים, אלא ששכרן של גישה זו, כרוך בתפסד גדול יותר הואיל ותפגע בערך חשוב יותר החורג מנסיבות המקרה: שכן המסר החרתעתי השלילי שהוא נושא בחובו, יש בו כדי לערער את ארון הציבור בתפקידו השיומוני של השירות הציבורי בכלל ושל חדר המיון בפרט.

4.1.7 חקובל כבר עבר חלק פלילי ממושך, נגזר עליו עונש פלילי, במקביל לכך מתקיים כנגדו, גם חלק משמעותי בהיחזק עובד עיריית תל-אביב, שבמסגרתו חקובל הושעה מעבודתו ואולם עובדות הענין, מחייבות סאמור ותגובה משמעותית גם לפי הפקודה. לפיכך התבקשה הוועדה, להמליץ בפניק, על חתליית רשימתו של חקובל לעסוק ברפואה. בנסיבות הענין, ניתן להסתפק בחתליית הרשיון להקופה של שלשה חדשים ויכול שתקופה זו ותהא חופפת לתקופה שבמהלכה ירצה חקובל את עונשו בעבודות שירות.

4.2 סענות בא כח חקובל

4.2.1 ב"כ חקובל עמד על שורה של שיקולים, אשר צריך שתמזו לזכות חקובל, בקביעת אמצעי המשמעת הראוי, בנסיבות הענין, ובעיקר על אלה:

4.2.2 חקובל הקדיש את חייו לרפואה הציבורית -

4.2.2.1 ב"כ חקובל עמד על קורות חייו של חקובל, כדלקמן:

חקובל, יליד שנת 1954, נשוי, ואב לשתי בנות וחוא מגדל, ביחד עם אשתו, גם את שלושת ילדיה מנישואיה הקודמים.

חקובל סיים את לימודי הרפואה, בשנת 1981, לאחר שסיים את שירות החובה בצח"ל כחייל קרבי וחוא בעל תואר מומחה ברפואה פנימית וברפואה דחופה. את חחתמחות ברפואה פנימית, עשה חקובל באיכילוב, בסיומה הוא כיהן באיכילוב כרופא בכיר ובחמשן גם מונה לתפקיד סגן מנהל מחלקה פנימית ב'; בשנת 1994, מונה חקובל כמנהל חדר המיון הפנימי באיכילוב, על רקע רצונו של מנהל איכילוב להסדיר כראוי את עבודת המיון, שהתאפיינה אז בארגון לקוי ובאיכות טיפול בעייתיים. בתפקיד זה, היה חקובל אחראי על צוות של כ-120 עובדים, ובתם סגל רפואי ועובדי מנהל.

במקביל, סיים חקובל את לימודיו לתואר שני בבריאות הציבור וניהול בתי חולים.

בנוסף לעבודה באיכילוב, מקיים חקובל, מאז שנת 1991, קליניקה פרטית.

מאז ניתן לנקבל הרשיון, הפך הטיפול בחולים לתמצית חייו של חקובל. חקובל עוסק גם במתן טיפול רפואי בחתמחות ללא תמורה, עבור חברי מוסדות תרבות שונים, כגון: תאופרה הישראלית,

התומרות הפילחורמונית, תיאטרון תבימה ותקאמרי ועד. כך קרה גם כאשר הנקבל ליווה בחתונות, ערב שבת פסק דיעו של בית המשפט המחוזי בעיניו, הולח שנוסק לעבור ניתוח מורכב ולצורך זה, ביטל בית המשפט, באופן זמני, את צו עיכוב היציאה מישראל שהוצא כנגד הנקבל.

הנקבל זכה להערכת יוצאת דופן בעבודתו. עמיתיו לעבודה, כמו גם מטופלים ובגי משפחותיהם, מעידים על כך שהנקבל עשה את עבודתו במקצועיות, ללא לאות, תוך טיפוח עבודת צוות, באווירה נעימה וכשהוא מגלה רגישות ואמפטיה לכלל חפנים למחלקה ולבני משפחותיהם. בייח הנקבל הסתמך לעיין זה, על מכתבים ועדויות (תן עדותה של מי שממלאת כיום את תפקידו של הנקבל באיכילוב וכן עדי אופי שהעידו בחלק בבית משפט השלום), של עמיתים לעבודה של הנקבל, לרבות המפונים עליו, מטופלים ובגי משפחה ובהם יתענים ושאינם כאלה.

כך גם עלה ממכתבו של פרופ. ברבש, מנכ"ל איכילוב, העומד על החשיבות שבמתן האפשרות לנקבל לשוב לעבודתו ולתפקידו, כאשר בית החולים חש בהסדרתו כבר במשך חדשים רבים. דברים אלה גם עלו מעדותה של ד"ר חלר, הנמלאת כיום את מקומו של הנקבל באיכילוב.

4.2.3 - המדובר במעידה חד פעמית -

יש לראות במעשי הנקבל, שבגנים הורשע, כמעידה חד פעמית, גם אם מדובר בשלושה מקרים שבהם הורשע הנקבל בקבלת שוחד. הנקבל טיפל, בכשלושים שנות עבודתו במערכת הבריאות, באלפי אנשים והוא מעד במקרה יחיד, הריג ומיחוד, שבו נפש כדופא עם עבריון שהוגדר כאדם מסוכן המטיל מורא, גם בלא צורך באיומים מפורשים. לא מדובר בדפוס התנהגות שחור על ערמו. זאת ועוד, כנגד הנקבל לא הוגשה, במהלך כל שנות עבודתו, תלונה נוספת.

בית המשפט מצא לנכון לציין, בפסק הדין שבערער, שהעבירה שבה הורשע הנקבל, אינה אפיינית לדרך חייו הרגילה של הנקבל, אשר באח לדין ביטוי גם שעה שהנקבל נמנע מלמסור למשטרה מידע כוזב, כפי שהתבקש על ידי המטופל וכפי שגם עלה מדברי עדי האופי שהעידו בפני בית משפט השלום.

במסגרת השיקולים לעניין העונש, מצא בית המשפט לנכון, לחזיתו לחיבורו ולמסירותו הרבה של הנקבל, ליחידה בבית החולים, שאותה ניהל, כמו גם לפניה העמוקה שהנקבל ספג, כאשר תפקידו כמחזל היחידה, נלקח ממנו.

מחלת אשתו, בנוסף לתנאי הקבוע בעבודת הנקבל בבית החולים, תרמו למעידתו של הנקבל ופגעו בשיקול דעתו.

הנקבל לקח אחריות למעשיו וחביל צער וחריטה על מעשיו.

4.2.4 - לא מדובר ב"עבירה שוחד רגילה" -

בפסק הדין שבערער, הותרה אמנם על כה את הרשעת הנקבל, אך בית המשפט אבחן את עבירת השוחד שהנקבל הורשע בה, מיעבירה שוחד קלאסית, בשלושה היבטים: הראשון - במקרה זה לא מדובר בניצול מצוקה של מטופל וחשירות שניתן לחולים אחרים, לא נפע כהצאה ממנו השוחד; השני - במקרה זה לא מדובר בתאוות בצע ואף לא הוכח קיומו של מניע אחר המקביל לתאוות בצע ולפיכך, היבט השחיתות של עבירת השוחד, גם אם עדיין קיים, מקבל פנים אחרות; והשלישי - בנסיבות העניין החריגות סוון נעברה עבירת השוחד והענף אלמנט הניצול של מצוקת החולה ותאוות בצע, נמנע בית המשפט המחוזי מלקבוע כי מדובר בעבירה שיש עמה קלון.

4.2.4.1 למרות חומרת העבירות, ניתן למצוא בפסק הדין, דמו לכך שבית המשפט המחוזי סבר, שבנסיבות העניין, יכול שניתן לאפשר לנקבל לשוב לעבודתו הקודמת בבית החולים.

4.2.5 הנקבל ומשפחתו כבר שילמו מחיר כבד בשל מעשי הנקבל -

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, לקחה אשת הנקבל המחלז קשה, כאשר בחודש יולי 2006, התגלה גידול ממאיר במוחה, היא עברה ניתוח ראש קשה ונוקשה לסדרת הקרנות וטיפולים, שהתמשכו עד לחדש אפריל 2007, אז נפתחה החקירה תגלית בעניין העבירות שבין חורשע הנקבל הנקבל נאלץ להתמודד, במקביל לארועים שליוו את החקירה והגשת כתב האישום, גם עם מחלת אשתו וניתוח חי המשתפת, שבה חמישה ילדים.

אביו של הנקבל, נפטר סמוך לאחר חקירת הדין, בעניינו של הנקבל, בבית משפט השלום.

שם, כבודם וכיסם של הנקבל ובני משפחתו, נפגעו באופן חמור. זאת בעקבות החליטים הפליליים והפרסום שנלווה אליהם ובעקבות השעיית הנקבל מעבודתו טרם חורשע.

הפרשה לוותה בסיקור תקשורתי נרחב, גם לאור העובדה שהמטופל, נותן ושהותו, מוזהה כמי עומד בראש ארגון פשע ועניין זה, גרם לקלוטו של הנקבל ברבים, כאשר הנקבל הוצג, לאורך חדשים ארוכים, עד טרם חורשע, כמי שהורשע.

במקביל לחליף הפלילי, ננקטו כנגד הנקבל חליטים משמעותיים, בהיותו עובד ציבורי הוא הושעת, החל מחודש אוגוסט 2008, מעבודתו באיכילוב.

משכורתו של הנקבל, בששת חודשי החשמייה הראשוניים להשעייתו, הועמדה על מחצית משכרו הרגיל ולאחר חרשעו בבית משפט השלום, מאז חודש אפריל 2009, אין הוא מקבל משכורת כלשהי מבית החולים. זאת גם שעה שאשת הנקבל אינה עובדת, מאז חלוקת, והנקבל לבדו נאלץ לשאת בעול פרנסת משפחתו.

הנקבל עומד עתה, לקראת ריצוי העונש בעבודות שירות במשך שישה חדשים, שגם במהלכם לא יתאפשר לו לעבוד בבית החולים.

אחותו של הנקבל ואמו, שהעידו בפני הוועדה, עמדו על המחיר הכבד שהנקבל ומשפחתו שילמו ומשלמים על מעשיו, לרבות הסבל הרב שנגרם לאביו חמנוח של הנקבל, אשר נפטר קודם שניתן פסק הדין שבערעור, אשר הקל בעונשו של הנקבל, לאחר שליבו לא עמד בחליף הפלילי והפרסום שנלווה לו.

4.2.6 מאזן האגסרטים בקביעת אמצעי המשפחה -

בקביעת אמצעי המשפחה הראוי, יש לאזן באופן מידתי, בין שיקולים המתייחסים למחנות העבירה והשלכותיה ככלל, לבין העובדה שמדובר במשל חד פעמי, הנזק הנלווה לענישה אשר תמנע מהנקבל להמשיך ביעוד חייו לטפל ולחזל את הפרטים לחדר המיון, גם בהתחשב בכך שמעשיו של הנקבל טופלו באופן ממצה ביתר חמישורים, זה הפלילי וזה המשפחתי הנספך, בהיותו עובד ציבור.

התגלית רשימו של הנקבל לעוסק ברפואה, תפגע באפשרות חזרת הנקבל לתפקידו ויחא בכך לפגוע בציבור הנזקק לשירותי חדר המיון באיכילוב. זאת שעה שאף הממונים על הנקבל באיכילוב מצאו לנכון לעמוד על כך שחסרונו של הנקבל בבית החולים ניכר, ואף לבקש לאפשר לו לחזור לתפקידו.

התגלית רשימו של הנקבל לעוסק ברפואה, אינה מידתית והיא תביא לפגיעה אנושה בנקבל, כאשר הטיפול בחולים הוא תמצית חייו וכל רצונו הוא לשוב ולטל את תפקידו באיכילוב. זאת ועוד, הקליניקה שהנקבל עדיין מקיים, מותירה עבורו משמעות לחייו, גם אם מדובר בקליניקה של רופא פנימי שהפעילות בה ממיאל פחותה מזו שבקליניקות של ממומחים בכירים העובדים במחלקות אחרות בבית החולים, מה גם שהפעילות בקליניקה של הנקבל כבר נפגעה מאז הנקבל הושעה מתפקידו בחדר המיון. זאת ועוד, התגלית רשימו של הנקבל לעוסק ברפואה תביא לפגיעה קשה גם בפרנסתו היחידה שנותנה לנקבל ולמשפחתו.

שיקולים שברגל יסד ויש בהם כדי להצדיק הרחקתו של רופא שנטל שוחד מחולה, אינם מתקיימים במקרה זה, כאשר לא מדובר בניצול חולשתו של מטופל ואף לא בטאות בצע, ולפיכך גם אין במקרה זה כדי לפגוע באמון הציבור במערכת הרפואת. כך גם אין במעשי הנקבל משום פגיעה ברמתו או בבכחו של מקצוע הרפואה, באמון הציבור ברופאים.

הנקבל תרם 30 שנים מחייו, ימים כלילות, לרפואה הציבורית בישראל, אין לפיכך חשש שיחזור על מעידתו היתידה.

4.2.7 החלטות קודמות שניתנו בחליכי משמעת של רופאים, מתן ניתן ללמוד לעניין זה -

4.2.7.1 קובלנה שהוגשה נגד ד"ר ריחני, אשר נמצא אשם בקבלת שוחד, ממטופלים שנוסקו לשירותו, ב- 12 מקרים שונים, בסכום כולל של 150,000 ₪. שם ניתנה הודעה, לעניין אמצעי המשמעת, לעובדה שהנקבל שילם מחיר כבד, לרבות בעקבות פרסום החליף הפלילי והעונש המשמעותי שהוטל עליו על ידי בית הדין למשמעת של עובדי המדינה. בשונה ממקרהו של ד"ר ריחני, לגבי הנקבל לא מדובר במי שזה היה אורח חינו או במעשים שהזהיר על עצמם כשיטה ולפיכך גם בשונה ממקרהו של ד"ר ריחני, יש לתת את הודעה, בעניינו של הנקבל, על טהו הרגיל.

4.2.7.2 קובלנה שהוגשה נגד ד"ר לי ריחני, שהורשע בסדרת עבירות, שאינן קשורות לעבודתו כרופא וכחן לעונש מאסר של 5 חדשים שירוצו בעבירות שירות. בעניין זה, הקובל עצמו חצוה לועדת המשמעת, ליתן משקל לעובדה שבית המשפט, בחליף הפלילי, הסתיק את עונש המאסר בפועל שנקבע תחילה, כך שירוצה בעבירות שירות, לעניין החמלצה בעניין אמצעי המשמעת הוחלט לתת את רשיונו, של ד"ר ריחני לי, לעסוק ברפואה, לתקופה של חודש ימים, גם בהתחשב בכך שלא נמצא פגם באמינותו וישרתו, כמו גם ביכולתו הרפואית והמקצועית.

כך גם בעניינו של הנקבל, יש לתת את הודעה, לשינוי המחוזי שחל בגור דינו של הנקבל, כאשר בית המשפט המחוזי הפחית בכשני שלישי, את עונש המאסר והמירו בעבירות שירות עד יש לתת את הודעה, לעולה ממסך דינו של בית המשפט המחוזי והראיות שהוגשו בחליף הפלילי, בעניינו של הנקבל, מהם עולה בברור כי מדובר בכשל חד פעמי, שהתרחש מתוך קלות דעת, הרחוק ממצב פסול של אורח חיים קלוקל שמקורו בטאות בצע.

4.2.8 אמצעי המשמעת הראוי בסיבות העניין -

לאור השיקולים שלעיל, אמצעי המשמעת הראוי, בסיבות העניין, הוא נזיפה, או לחלופין חתלית רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, על תנאי שהנקבל לא יורשע, לאורך תקופה שתקבע, בעניוח פלילית כלשהי.

בייכ הנקבל טען, כי שר הבריאות מוסמך לנקוט באמצעי ענישה של חתלית רשיונו על תנאי, בחינת רשות מיטלית המוסמכת לחטל אמצעי משמעת רמור יחור, של חתלית רשיונו, בבחינת מרחב המחזיק את המעט. סמכות זו מתיישבת עם תכלית החוק, דהיינו: עם המדיניות והמטרה אותן מבקש החוק לקדם. לעניין זה נסמך בייכ הנקבל על עמדת נציג חיות המשפטי בוועדת המשמעת אשר דנה בעניינו של ד"ר זגורסקי ובאמור בצו שלמי סעיף 41 לחוק, באותו עניין, כי הפרשנות שלפיה מוסמך שר הבריאות לנקוט באמצעי של חתלית רשיונו על תנאי, אינה בלתי אפשרית.

בייכ הנקבל גם ביקש ללמוד ממאמר של פרופ. סגל, שפורסם בעיתו בעקבות פסק דין בעניינו של הנקבל. במאמרו, מביע פרופ. סגל את דעתו כי יש להימנע מלסכל את שובו של הנקבל לתפקידו באיחלוב.

4.3 הנקבל עצמו הוסיף -

הנקבל עמד על כך שהוא חשק רבות, במשך כ-20 שנים של לימודים והתמחות, על מנת לתקוע לתפקידו בחדר המיון הפנימי ולמעמדו המקצועי.

לדבר הנקבל, קיימים מעט רופאים ואנשי צוות, המוכנים לעבוד בחדר מיון, המדובר בעבודה שוחקת וסזיפית שגם השכר בצידה צנוע. שעה שהנקבל מונה לחל את הדר חמיון חפצים, הסדר בו רופאים ואנשי צוות ולא עמד לרשותו משאבים. הנקבל החל לאסוף כספים, כדי לממן את שכר העובדים, איש את כל התקנים, שעד אז לא מולאו, והוא הביא את היחידה למעמד עצמאי שאינו נסמך על בית החולים, מבחינת המשאבים הכספיים. הנקבל עמד על כך שחשגו חושגו בעבודה שוחקת וקשה, שאותה הקדיש לציבור וכי גם הקרן שחקים, נעדה כולה לממן את עבודת הדר חמיון, כאשר הוא לא לקח לעצמו דבר.

נותן השוחד, נכנס לחייו בתקופה שבה אשתו חלעה. הוא משעה מזה כשנה וחצי ועומדים לפניו עוד ששה חדשי שירות, כך שהוא מורחק מתעסוק ברפואה לתקופה של כשנתיים. מבחינתו, חתולית רשיון לעסוק ברפואה, הוא המעשה האכזרי ביותר שניתן לקוט כלפיו. כל רצונו הוא לחזור לעבודתו, כאשר זה תחום התמחותו האחד והיחיד.

5. דיון והמלצה -

בייחוד הנקבל טען כאמור, כי אף שהנקבל חורש בקבלת שוחד, אין לראות במעשי הנקבל כעבירה שוחד במלוא מובנה הרגיל. כך משום שלא חתקומו במקרה זה, יסודות מחותנים הכלולים בעבירות השוחד, הנקבל לא ניצל את חולשת המטופל נותן השוחד ובית המשפט גם קבע, שלא מדובר במקרה זה, במעשה שנעשה בשל תאוות בצע גם אם כך, מדובר ברופא בשירות הציבורי, אשר קיבל תשלום תמורת הקדמת טיפול רפואי בבית חולים. בייחוד הנקבל גם טען כי יש להביא בחשבון שהנקבל היה נותן, אותה עת, מעבר ללחצי העבודה השוחקת, הדברים. לחצי עבודה שוחקת, אפיקים כלל, גם אם לעד, לעבודתו של רופא ככזו, ובעיקר במסגרת בתי החולים והמעשים שבגינם חורש הנקבל, תחלו עוד לפני שאובחנה מחלת אשת הנקבל.

המדובר בעבירה תמורה שלו השלכות חסניות על המערכת שבקירבה ניתנים שירות או טובת הנאה, תמורת תשלום, בניגוד לכללים והנך ערוך שיקולים זרים. אנו עדים לכך שניתן המשפט המחוזי קבע, כי במקרה זה לא התממש החשש, חקיים ככלל, כאשר מדובר המותן שוחד במערכת הרפואה הציבורית, של פגיעה בשירות שניתן למטופלים אחרים ואולם לדעתנו, הקדמת טיפול רפואי במטופל מסוים, שלא בשל שיקול דעת מקצועי, סופה שהיא פוגעת ביתר המטופלים הממתנים לעולם.

אף שלא נטען כך בקובלנה, מדובר במי שעבר למעשה שתי עבירות משמעת, הנקבל חורש בפלילים ומעשי מחוזים התנהגות שאינה חולמת רופא מורשה, שהן עבירות משמעת לפי סעיף 141(1) ו- (5) לפקודה.

בייחוד הנקבל עמד על כך שגם אם מדובר בשלושה מקרים של קבלת שוחד, יש לראותם כמעשה אחד וריג, על רקע נותנו הטרמטיבי הרגיל של הנקבל, שהנקבל נכשל בו. אכן לא מדובר בדפוס התנהגות שבו לדי ביטוי גם כלפי מטופלים אחרים ואולם עדיין מדובר במערכת יחסים שנוצרה בין הנקבל לבין נותן השוחד ובשלושה מקרים שארעו על פני תקופת זמן לא קצרה.

גם אם מביאים בחשבון את חסיבות המיוחדות כאמור לעיל, עצם העובדה זכה ליחס מיוחד, תמורת תשלום, גם אם מביאים בחשבון את השיקולים שבשלם חוקל עונשו של הנקבל, פוגעים בהכרח באמון הציבור במערכת תברואת ובעסקים במקצוע הרפואה ובכבוד המקצוע. מה גם שמדובר ברופא בכיר העומד בראש יחידה רגילה ואמור לשמש בהתנהגותו דוגמה כלפי הסופים לו.

מגד נטען דעתו לדברים חרבים שטאמור בשבחו של הנקבל, מפי מטופלים, מי שזכו לחזרת מטיפולו המסור גם בהתנדבות, עמתי לעבודה והממונים עליו. ניכר כי הנקבל לא זכה להערכה על השגיו על מלה, אלא בעקבות עבודה מקצועית, ארוכת שנים, קשה ומסורה, שלא הקדיש את כל מעימו ואת מיטב שנותיו. מדברי הנקבל ומשפחתו, ניכר כי הנקבל ומשפחתו שילמו ומשלמים מחיר יקר על מעשי הנקבל, מזה זמן ממושך, כי הנקבל עבר ועבר תקופה קשה ומיוסרת, הן בשל החליכים שבאו בעקבות מעשיו והן בשל נסיבות משפחתיות טרגיות, כי הוא מכיר בחומרת מעשיו ומסב בצות על חטא וכי המשיך העיסוק ברפואה ותחורה לתפקידו, חשבים ויקרים נעניין.

יובהר כי התחלטה אם לתת למבקש לחזור לתפקידו, אין מקומה בחקשר זה ומקומה במסגרת החליק המשמעתי שעד עמד בפני הנקבל, בחיותו עובד רשות מקומית. עליו לחדש לשאלה, מהו אמצעי המשמעת שלפי הפקודה, שהוא חראוי בנסיבות העניין ובגדר זה,

אם יש מקום לחמליץ על התלית את רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, למרות הנסיבות המיוחדות המאפיינות מקרה זה כאמור, או על נקיטת אמצעי משמעת אחר.
לאור חומרת העבירה שהנקבל חורשע בה והשלכותיה, גם לאור מעמדו חבכיר ולאחר שתבאנו בחשבון את הנסיבות אשר הביאו לחקלת חשונש חפלילי שנגזר על הנקבל, לרבות את נסיבותיו האישיות והזכויות הרבות שצבר בשנות עבודתו המסורה, אנו ממליצים בפיק מ תורה על התלית רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, לתקופה של שלושה חדשים, אשר יכל שתחול בתקופת עבודת השירות שנגזר על הנקבל.

עו"ד רחמי תורן
מציגת היועץ המשפטי
לממשלה

ד"ר יעקב אסף
מציג הסתדרות הרופאים

מר. ז'ק מישל
יו"ר